

Hugtakandi løta

- við heimsins bestu áskoðarafjöld

Í lötuni verður barnasjónleikurin "Krad-darin" framfördur fyri fullum húsum, verður sagt úr Norðlanda-húsinum.

Áskoðaraplássini eru bert 120 í tali, og tí stendur á at hýsa øllum, um ikki fólk umbiðja sær atgongumerki.

HUGTILIN BÖRN

Lat tað vera sagt beinanvegin, at tað er nóg stuttligari at vera áskoðari saman við børnum enn tilkomnum, tí tey mugu helst vera heimsins bestu áskoðarar, sum sjónleikarar kunnu hugsa sær.

"Krad-darin" er ein fitt søga um nakrar verur - ein fívil og menniskjansligar gívrar, men eisini er ein fittur ravnur, nikurin og okkurt trøll. Tað er nú ikki so umráðandi, hvørji hesi eru, tí allar leikurir eru eitt ævintýr um tað góða og tað ringa.

Júst søga, sum børn flest dáma væl, hóast onkuntið ov ógvuslig, at onkur pápi noyddist út við lítlusystir, sum slapp niðan í Norðurlandahúsið, saman við systkum og foreldrum.

FÍVILIN FÍVIL

Tað mest hugtakandi var, tá fívilin (klovni) kom á pallin, sum Katarina Nolsøe, sjónleikari spældi. Hon er komin heim úr Íslandi til júst at framføra sín leiklut, og tað var sera heppið. Uttan hennara leikkynstur, hevði ikki gingið so væl í hond.

Fívilin er bindilið millum leik og áskoðarnar (les børnini), og tey eru sera móttakilig fyri hvørjum eygnakasti, sum Fívilin veitir teimum. Fívilin er harnæst so eygagóð at áskoðarnir taka leiklutin til sín beinanvegin.

Gívrarnar, sum eru gamlar, orka ikki at fara eftir stakkinum, sum krad-darin hevur stolið frá teimum. Tær senda Fívilin eftir honum. Fívilin noyðist at fara langa leið og gjørnum nógvar vandar, áðrenn alt endar lukkuligt - sum í ævintýrinum.

EINFALDUR PALLUR

Samanumtikið ein fittur barnaleikur, við einfaldu pallsmíði, sum kundi

nýtast til ymsu umskiftini, uttan tó at nerva leikin. Ljósini vóru snildisliga nýtt - til sól og summar, vetur og óhugna, har tað var neyðugt.

Serliga hugtakandi var tað at eygleiða ein umleið 10 ára smágentu, sum var komin til sjónleik við kanska sjei og fimm ára gomlu beiggjum sínum, sum sótu hvør síni megin systirina. Tá Fívilin kemur til fjallaholuna, har krad-darin býr, og alt gerst sera óhugnaligt, tekur stórasystir verjandi um báðar beiggjarnar, og tey sita øll so pinnastill og hugtakin.

STÓRASYSTIR VARDI

- Mest hugtakandi var tað tó at eygleiða børnini.

Um nakað skuldi verið sagt, sum ikki fall í góða jørð hjá mær, so var tað grímurnar, sum leikarnir

nýttu.

NÚTÍÐAR GÍVRAR

Eitt nú gívrarnar, sum eg

altíð havi hildið eru illsintar og ólagaligar verur, so vóru tær eisini á at líta. Men tað lögna var, at tær vóru tvær fittar ommur í nútíðar gummiskóm við hvítum botni. Tær nýttu eisini kikara, speglaðu og greiddu sær o.s.f.r. Eg hevði hildið, at hetta meira vóru ommu- og abbaleiklutir, eisini tí annar leikarin var mann-fólk.

VÓNANDI VERÐA TÆR BIDNAR AFTUR

Törgar og Birita Mohr, sum høvdu skrivað leikin, mugu endiliga royna seg enn einuferð. Eg haldi at tær duga sera væl at ímynda sær, hvussu børn hugsa.

Dagny Joensen

Tumanna, tumanna,
hurlumhey.
Rumanna, rumanna,
reiggj um rey.
Kom og hjálp í hesi neyð.

NB: Um foreldur hava ætlanir um at fara í Norðurlandahúsið við teimum smáu, er tað gott hugskot at læra børnini hesa rímu. Hon hevur serligan leiklut undir framførsluni

Gívrarnar ganda eins og gívrar eiga at gera, men hesar kundu eins væl verið tvær fittar ommur.

Serliga væl kom Katarina Nolsøe frá leiklut sínum. Hon var so livandi og dugdi serstakliga væl at fáa smáu áskoðarnar við sær. Ein røtt avgerð var tað, at biða Katarinu koma heim úr Íslandi, at spæla Fívil.